

Επαγγέλματα που έχουν εκλείψει

Νερουλάς: Παλιά που δεν υπήρχαν βρύσες μέσα στα σπίτια, ο νερουλάς αναλάμβανε την τροφοδότηση τους με νερό. Το επάγγελμα αυτό διατηρήθηκε μέχρι το 1930.

Τσαγκάρης: Σήμερα όταν λέμε τσαγκάρης εννοούμε τον τεχνίτη που επιδιορθώνει τα χαλασμένα μας παπούτσια. Παλιά οι τσαγκάρηδες γύριζαν τις γειτονιές και μάζευαν παπούτσια για επιδιόρθωση. Τους έλεγαν μπαλωματήδες.

Γαλατάς: Ο γαλατάς ήταν επάγγελμα πλανόδιου μικροπωλητή παλαιότερων εποχών, που διατηρήθηκε μέχρι τις αρχές του 20ού αιώνα, που σήμερα έχει εκλείψει σχεδόν τελείως από αρκετές χώρες της Ευρώπης. Ο γαλατάς εργαζόταν στα μεγάλα αστικά κέντρα και όχι στα χωριά. Ο γαλατάς αναλάμβανε τη διάθεση του γάλακτος και άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων στα σπίτια. Το μεταφορικό του μέσο ήταν ένα υποζύγιο (γάιδαρος ή μουλάρι, μερικές φορές ρυμουλκούσαν και ανοικτή ή κλειστή ελαφριά άμαξα) και αργότερα το ποδήλατο ή μηχανοκίνητο δίτροχο.

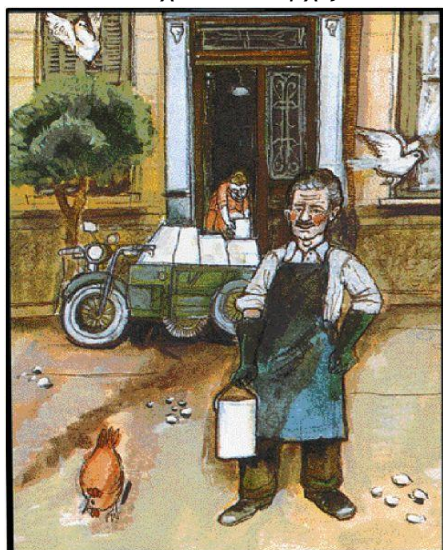

Εφημεριδοπώλης: Ο πλανόδιος εφημεριδοπώλης ήταν ο επαγγελματίας που ασκούσε το επάγγελμά του χωρίς να έχει συγκεκριμένο μαγαζί. προωθούσε την καθημερινή κυκλοφορία του ελληνικού τύπου περπατώντας στους κεντρικούς δρόμους της πόλης του. Τις πουλούσε στους περαστικούς ή τις άφηνε στην είσοδο των σπιτιών των μόνιμων πελατών του.

Μούζου Κατερίνα

Παγοπώλης

Το επάγγελμα του παγοπώλη στα παλαιότερα χρόνια είχε ξεχωριστή θέση . Το επάγγελμα αυτό ήταν εποχιακό και άρχιζε από τον Απρίλιο έως τον Οκτώβρη. Ο παγοπώλης συνήθως ήταν πλανόδιος με

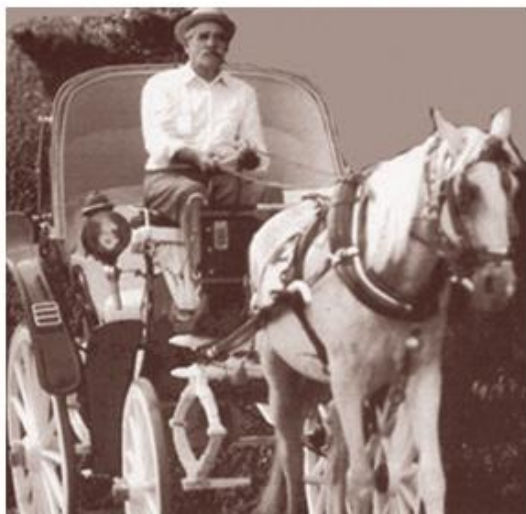

μεταφορικό μέσο ένα καρότσι- πλατφόρμα ή με μία μοτοσυκλέτα τρίτροχη μεταφέροντας από τα παγοποιεία τον πάγο που μοίραζε στα σπίτια και καταστήματα αυτή την εποχή. Για να μη λιώνει ο πάγος τον σκέπαζαν με τσουβάλια ή χοντρά πανιά και ο διανομέας έπρεπε να ήταν γρήγορος στην δουλειά του . Για να μη παγώνουν τα χέρια του, φορούσε χοντρά γάντια και για εργασία είχε ένα πριόνι, για να κόβει τον πάγο κι ένα γάντζο με τον οποίο χτυπούσε την παγοκολόνα για να σπάσει και να παραδώσει στον πελάτη του το κομμάτι πάγου που ήθελε. Απ' αυτόν η νοικοκυρά ή ο καταστηματάρχης έπαιρνε το κομμάτι πάγου που ήθελε με ένα βρεγμένο πανί και το τοποθετούσε στο πάνω μέρος ενός ξύλινου ψυγείου σαν ντουλάπι. Τα νερά που έτρεχαν, όταν έλιωνε ο πάγος, έψυχαν τις λαμαρινένιες επιφάνειες του ψυγείου κι έτσι τα φαγητά διατηρούνταν παγωμένα.

Στη σημερινή εποχή ενώ υπάρχουν ακόμη παγοποιεία για συγκεκριμένες χρήσεις (π.χ. συντήρηση ψαριών) δεν υπάρχει το παλαιό επάγγελμα του πλανόδιου παγοπώλη.

Η εφεύρεση των σύγχρονων ηλεκτρικών ψυγείων οδήγησε όπως ήταν επόμενο στην εξαφάνιση αυτού του επαγγέλματος.

Αμαξάς

Ο αμαξάς γεννήθηκε από την ανάγκη των ανθρώπων να μετακινηθούν είτε μόνοι, είτε με παρέα. Οι αμαξάδες με δύο και τρία και τέσσερα άλογα ξεκίνησαν αυτό το επάγγελμα, στολίζοντας τις καρότσες τους και τα άλογά τους κατάλληλα. Οι αμαξάδες άραζαν συνήθως στους σταθμούς των τρένων, των λεωφορείων ή στις πλατείες. Έπαιρναν όπως κάνουν και οι σημερινοί ταξιτζήδες τους πελάτες με τη σειρά και τους πήγαιναν στον προορισμό τους. Άλλοι είχαν ανάγκη μετακίνησης, άλλοι ψυχαγωγίας. Σήμερα συναντάμε μερικούς αμαξάδες σε τουριστικά μέρη και σε νησιά.

Λούστρος

Λούστρος είναι το επάγγελμα πλανόδιου που γυαλίζει παπούτσια περαστικών. Στη δουλειά του λούστρου χρησιμοποιείται κασελάκι που μέσα έχει τα βερνίκια και δύο βούρτσες για το γυάλισμα των παπουτσιών. Σε αρκετές περιπτώσεις, ιδιαίτερα παλαιότερα (όπως φαίνεται από παλιές ταινίες του ελληνικού κινηματογράφου) οι λούστροι ήταν παιδιά.

Λάγιου Φαίη

ΚΑΡΒΟΥΝΙΑΡΗΣ

Ήταν πλανόδιος που παρασκεύαζε και πουλούσε κάρβουνα. Ο τόπος εργασίας του ήταν το καμίνι, όπου έκαιγε χοντρά ξύλα από τα οποία προέκυπτε το κάρβουνο. Στη συνέχεια, το φόρτωνε στην άμαξα (κάρο) και γύριζε από τόπο σε τόπο για να το πουλήσει. Οι άνθρωποι το αγόραζαν και το χρησιμοποιούσαν για διάφορες δουλειές στην καθημερινή τους ζωή.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ: φτυάρι, πιρούνα (με την οποία καθάριζε το κάρβουνο απ' τη σκόνη), καρότσι, τσουβάλια και σπάγγος με τον οποίο έραβαν τα τσουβάλια.

ΑΚΟΝΙΣΤΗΣ

Ήταν ο πλανόδιος τεχνίτης, ο γυρολόγος, που έχει ως επάγγελμα να ακονίζει (να κάνει πιο κοφτερά) διάφορα όργανα (ψαλίδια, μαχαίρια). Αλλιώς λεγόταν τροχιστής. Οι άνθρωποι συνήθιζαν να του δίνουν για "φρεσκάρισμα" εκείνα τα όργανα που δεν έκοβαν πια καλά.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ: τροχός, λίμα.

ΚΑΡΕΚΛΑΣ

Ο κατασκευαστής καρεκλών. Το κάθισμα κατασκευαζόταν κυρίως από ντόπια ψάθα, δηλαδή από χόρτο αφράτο από τα ποτάμια ή εισαγόμενο ινδικό καλάμι. Τα πόδια της καρέκλας ήταν από ξύλο και ήταν στερεωμένα με περόνες (καρφιά) και κόλλα.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ: ξύστρα, ψαρόκολλα, ράσπα (χοντρή λίμα με μεγάλα και χοντρά δόντια, για την μορφοποίηση του ξύλου) και σκαρπέλα (με τα οποία σκάλιζαν στο ξύλο τις λεπτομέρειες).

ΛΑΤΕΡΝΑΤΖΗΣ

Ήταν ένας πλανόδιος ο οποίος είτε τραγουδούσε και έπαιζε συγχρόνως τη δική του λατέρνα το οποίο είναι ένα παλιό, κουρδιστό, μεγάλο όργανο είτε έπαιζε μόνο τη λατέρνα. Γύρναγε στις γειτονιές, η μουσική του ακουγόταν παντού και έτσι κάποιοι άνθρωποι στη γειτονιά του έδιναν ελάχιστα χρήματα για την ευχάριστη μελωδία που έπαιζε. Ήταν ντυμένος στα μαύρα με ένα στενό παντελόνι, καφέ παπούτσια, άσπρο πουκάμισο, μαύρο γιλέκο, γραβάτα και καπέλο μαύρο.

Αλειφέρη Ευθυμία

Οι φωτογραφίες και τα κείμενα είναι παρμένα από το διαδίκτυο.

